UNIWERSYTET GDAŃSKI
KATEDRA ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA

81-824 Sopot, ul. Armii Krajowej 101,
tel. (058) 523-14-17
e-mail: oiz.wzr@ug.edu.pl

Sopot, 14 marca 2021 r.

dr hab. Jarosław Waśniewski, prof. Uniwersytetu Gdańskiego
Wydział Zarządzania
Uniwersytet Gdański

Ocena dorobku naukowego dr Joanny Bartnickiej[1] w związku z wnioskiem z 31 marca 2020 r. o przeprowadzenie postępowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

Przesłanki formalne opracowania recenzji

Podstawę formalną przygotowania recenzji stanowi:

- Pismo Pani dr hab. inż., prof. PŚ, Lilii Knop, Przewodniczącej Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości, z dnia 5 października 2020 r., Wydział Organizacji i Zarządzania, Politechnika Śląska
- Uchwała Nr 30/2020 Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej z 30 września 2020 r. w związku z pismem Pana prof. dr hab. Bronisława Sitka informującym mnie o wyborze do składu komisji habilitacyjnej, z dnia 30 czerwca 2020 r. przez Radę Doskonałości Naukowej w/w postępowaniu
- Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, art. 221, ust.1. (Dz. U. z 2018 r. poz.1668 ze zm.)

Materiały (zbindowane) otrzymane do recenzji opisane jako:

1. Wniosek przewodni z dnia 31 marca 2020 roku o przeprowadzenie postepowania w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, Dane Wnioskodawcy, Kopia dokumentu potwierdzającego posiadanie stopnia doktora.
   Kolejne części to: 1. Autoreferat z kopią dwóch zaświadczeń o odbyciu staży naukowych. 2. Wykaz osiągnięć naukowych (We Wniosku określony jako Załącznik - Wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych)
2. Monografia: „Doskonalenie procesów pracy w organizacji szpitalnej"
3. Wybrane kopie prac (18) poza podstawowym osiągnięciem naukowym będącym podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego,

[1] W opinii tej zamiennie będą stosowane również określenia habilitantka, Wnioskodawczyni oraz autorka

wpłynęły do Katedry Organizacji i Zarządzania na Wydziale Zarządzania Uniwersytetu Gdańskiego w dniu 13 października 2020 roku. Fizycznie zostały odebrane przeze mnie 30 października 2020 roku. Z wersję elektroniczna Wniosku miałem okazję zapoznać się w dniu 7 października 2020 r. Wersja elektroniczna zawiera:

1. Autoreferat w języku polskim
2. Dane Wnioskodawcy
3. Dyplom uzyskania stopnia doktora (kopia)
4. Monografia
5. Potwierdzenie odbycia staży naukowych
6. Wniosek
7. Wykaz osiągnięć naukowych

Do Wniosku nie zostały dołączone załączniki w wersji anglojęzycznej oraz recenzje wydawnicze. Nie została też dołączona analiza bibliometryczna dorobku Habilitantki wykonanej przez Bibliotekę Politechniki Śląskiej. Załączniki te nie są wymagane, ale hipotetycznie pomogłyby w budowaniu rozpoznawalności międzynarodowej Wnioskodawczyni. Struktura dokumentacji wskazuje, że Habilitantka kierowała się zaleceniami opublikowanymi przez Radę Doskonałości Naukowej na swoje stronie https://www.rdn.gov.pl/postepowanie-habilitacyjne.html ułatwiające sporządzenie wniosku w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego. Wniosek nie zawiera jednak spisu treści, co utrudnia odnalezienie poszczególnych jego części. Dołączone kopie artykułów nie stanowią formy uporządkowanej oraz ich wykazu. Zamieszczona we Wniosku analiza bibliometryczna stanowi jedynie wynik prezentacji indywidualnej analizy dorobku Wnioskodawczyni. W opinii recenzenta nie została sporządzona przez Bibliotekę Politechniki Śląskiej. Pomimo widocznej próby stworzenia jednolitej pod względem edycyjnym dokumentacji nie udało się Habilitantce tego celu zrealizować. Brak spisu treści i nieodpowiadające sobie nazwy części dokumentacji stanowi przejaw braku staranności, a nawet chaosu i utrudnia odnalezienie i ustosunkowanie się do poszczególnych części Wniosku i jego załączników. Taka forma nie powinien cechować pracownika naukowego,

W części merytorycznej recenzja zawiera:

1. Przebieg kariery zawodowej Wnioskodawczyni (Sylwetka Habilitantki)
2. Ocena aktywności dydaktycznej, popularyzującej naukę, działalności organizacyjnej i współpracy międzynarodowej
3. Merytoryczna ocena dorobku naukowo – badawczego
   a. **Charakterystyka osiągnięcia naukowego, wskazanego przez Habilitantkę, jako podstawa do wnioskowania o procedowanie w zakresie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego**
   b. **Ocena pozostałej aktywności naukowej**
4. Sumaryczna ocena aktywności naukowej, eksperckiej dydaktycznej i organizacyjnej
5. Cytowania
6. Konkluzja

1. Przebieg kariery zawodowej Wnioskodawczyni.

Habilitantka studia wyższe ukończyła w 2001 r. na Wydziale Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej uzyskując tytuł magistra inżyniera na kierunku Marketing i Zarządzanie w specjalizacji Zarządzanie w Sektorze Publicznym. Praca magisterska nosiła tytuł: "Sposób przewidywania schorzeń układu narządu ruchu w wybranych zawodach na terenie gmin

górniczych". Promotorem pracy był dr inż. Teodor Winkler. Po ukończeniu studiów współpracowała ze Śląską Akademią Medyczną (2003 – 2004) i Wyższą Szkołą Zarządzania Ochroną Pracy w Katowicach, w formie umowy o dzieło jako nauczyciel akademicki (2005-2010). W roku 2003 ukończyła Kurs Pedagogiczny dla Młodych Nauczycieli Akademickich prowadzony przez Ośrodek Badań i Doskonalenia Dydaktyki Politechniki Śląskiej. Rok 2006 to zwieńczenie pracy nad doktoratem i uzyskanie zatrudnienia na stanowisku adiunkta w Katedrze Inżynierii Produkcji na Wydziale Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej. Dysertacja nosiła tytuł: Badanie i kształtowanie warunków pracy w organizacjach opieki zdrowotnej". Promotorem był dr hab. inż. Teodor Winkler. Recenzentami byli: prof. dr hab. Adam Lipowczan oraz dr hab. Jerzy Głuchowski, prof. AE. Od tego momentu Habilitantka na stałe związana jest z Politechniką Śląską pełniąc różne funkcje, jak: Z-ca Dyrektora ds. Nauki w Instytucie Inżynierii Produkcji (2013-2019) oraz Prodziekan ds. Infrastruktury i Rozwoju na Wydziale Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej (2019- do teraz). W latach 2011 – 2014 współpracowała też w ramach umowy o dzieło z Wyższą Szkołą Biznesu w Dąbrowie Górniczej. W 2016 roku uzyskała dyplom ukończenia studiów podyplomowych: Język angielski w zastosowaniach akademickich organizowanych przez Kolegium Języków Obcych Politechniki Śląskiej. Habilitantka bardzo skromnie i syntetycznie zaprezentowała swoją ścieżkę kariery zawodowej. Jednakże na podstawie powyższego można odnieść wrażenie, że Habilitantka bardzo konsekwentnie podążała za swoimi zainteresowaniami naukowymi nie tylko na potrzeby awansu zawodowego, ale również dla rozwoju swoich osobistych kompetencji. Konsekwentny rozwój Habilitantki wokół obranej ścieżki kariery uznać należy za pozytywny.

2. Ocena aktywności dydaktycznej, działalności organizacyjnej, popularyzującej naukę i współpracy międzynarodowej

Habilitantka w swoim autoreferacie w punkcie szóstym przywołuje **osiągnięcia dydaktyczne** odnoszące się głównie do kierowania przedsięwzięciami edukacyjnymi o zasięgu krajowym (2019-2023 – kierownik projektu ogólnouczelnianego pt.: „Politechnika Śląska nowoczesnym europejskim uniwersytetem technicznym" realizowanego w ramach programu POWER, działanie 3.5). W latach 2017 i 2018 kierowała międzynarodowym projektem Summer School: Humam Factors Engineering and Ergonomics finansowanym z program CEEPUS. Wśród tych osiągnięć przywołuje też zorganizowanie i kierowanie dwoma szkoleniami prowadzonymi w formie szkoły letniej, realizowanymi w latach 2017 i 2018. Kierowała też w ramach programu POWER w tychże latach kursem dokształcającym w programie POWER pt.: „Kreatywność bez barier – trzecia misja uczelni". W latach 2014-2018 była współautorką międzynarodowych kursów realizowanych poprzez platformę e-learning. Wnioskodawczyni deklaruje swoje współautorstwo w zakresie opracowania tych programów i materiałów, jednakże nie podaje zakresu wykonanych prac. Jako działalność dydaktyczną Habilitantka przywołuje działania koordynacyjne poczynając od roku 2017 rekrutacji, organizowanie działalności dydaktycznej studiów na Wydziale Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej studiów w języku angielskim, jak również organizację corocznych spotkań dla międzynarodowej społeczności akademickiej. Powyższy dorobek, pomimo tego, że imponujący został przez Habilitantkę niewłaściwie sklasyfikowany, gdyż nie jest to aktywność dydaktyczna, a jej organizacja. W autoreferacie dostrzec można też odniesienie do tej sfery w związku z opieką nad zagranicznymi doktorantami. W roku 2016 opieka merytoryczna nad doktorantem z Batumi w Gruzji. W roku 2018 Habilitantka koordynowała przez trzy miesiące pobyt doktorantki ze

Słowacji w ramach programu CEEPUS III. Jako pozytywne uznać należy autorstwo programów i ich realizacja w języku polskim:
- Kompleksowe wspomaganie prac inżynierskich
- Projektowanie systemów antropotechnicznych
- Komputerowe wspomaganie zadań inżynierskich
- Systemy antropotechniczne
- Grafika inżynierska

W języku angielskimsą to:
- Life cicle assessment in production systems
- Library Research Methodology
- Cognitive engineering
- Human factors engineering
- Engineering workflow in industrial enterprise
- Workflow management in production and services.

W tym miejscu tę część działalności Wnioskodawczyni odnoszącej się do sfery dydaktyki uznać należy za pozytywne, choć z właściwą dla siebie cechą nie odnosi tych zajęć ani do rodzaju, ani do poziomu, jak i zakresu. Z autoreferatu dowiadujemy się, że Habilitantka wypromowała 36 studentów na poziomie magisterium i inżynierskim (nie znana jest struktura promotorstwa). Dwie prace, których Habilitantka była promotorem w roku 2010 i 2011 uzyskały wyróżnienia Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją. W procesie 32 obron magisterskich i inżynierskich Wnioskodawczyni pełniła funkcję recenzenta. Znów nie wiemy w jakiej proporcji wypromowani i zrecenzowani zostali magistranci, a w jakiej inżynierowie. Nadmienić należy, że biorąc pod uwagę staż pracy Habilitantki (doktorat w 2006 r.) zarówno liczba wypromowanych absolwentów, jak i zrecenzowanych prac nie jest imponująca, a nawet niska, co ocenić należy raczej jako słabą Jej stronę.

Jako swoje **osiągnięcia organizacyjne** Habilitantka oprócz przywołanych powyżej funkcji wskazuje na pełnienie od 2012 roku funkcji Wydziałowego Pełnomocnika Dziekana ds. Osób Niepełnosprawnych i od 2016 Pełnomocnika Dziekana ds. Rekrutacji Studentów Zagranicznych na Pełne Studia. Habilitantka również bardzo aktywnie działała w kolegiach i Komisjach Wydziałowych. W latach 2008 – 2016 zasiadała w Radzie Wydziału Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej oraz Komisji Badań Naukowych i Finansów. Od 2008 roku corocznie jest też członkiem Komisji ds. odbiorów prac statutowych. W 2016 roku została członkiem dwóch Komisji: ds. Współpracy Międzynarodowej i ds. Parametryzacji Wydziału i Badań Naukowych. W 2016 i 2020 roku była ona członkiem komitetu organizacyjnego dwóch konferencji, odpowiednio „Technology Assessment w ujęciu teoretycznym i praktycznym" oraz „25 lat interdyscyplinarnych badań na Wydziale Organizacji i Zarzadzania". Dodać też należy, że od 2016 roku jest też ona członkiem cyklicznej konferencji „Systemy wspomagania w inżynierii produkcji", która w 2018 roku przyjęła nazwę „Multidiscyplinary Aspects of Production Engineering, MAPE". Ponadto od 2009 r. jest ona członkiem Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją. W 2011 została wybrana w skład Komisji Rewizyjnej Towarzystwa. Rok 2016 obfituje u Habilitantki w różne funkcje. W roku tym została też Członkiem Polskiego Towarzystwa Oceny Technologii. Wnioskodawczyni uczestniczy też aktywnie w różnego rodzaju działaniach mających na rzecz osób ze szczególnymi potrzebami. Z reguły jest to odpowiedź na zaproszenie różnych instytucji, jak: Urząd Marszałkowski, PFRON, czy Miasto Zabrze, choć nadmienić należy, że od 2019 r. uzyskała nominację na członka Rady Dostępności przy Ministrze Funduszy i Polityki Regionalnej – niewiele wiadomo na temat tam prowadzonej działalności. Widać tutaj wyraźnie, że Habilitantka szereg lat aktywnie uczestniczy w życiu organizacyjnym podmiotów, w których jest zatrudniona, czy też z nimi współpracuje. W tym zakresie działalność Pani Doktor Joanny Bratnickiej ocenić należy

wysoko, gdyż jej działania przekładają się na poprawę efektywności nie tylko lokalnych struktur władzy, ale również całego sektora publicznego.
W zakresie dotyczącym **popularyzacji nauki i współpracy międzynarodowej** w autoreferacie znaleźć można kilka wydarzeń (jako przykłady: 2010-2012, 2017, 2017, 2019 i 2020) koordynacji pokazów i organizacji stoisk naukowych. Za najciekawsze uznać można „Wirtualny szpital – pokaz tworzenia i zastosowania wirtualnej rzeczywistości w ochronie zdrowia, czy Train4OrthoMIS. W roku 2017 w Zabrzu koordynowała prace na Wydziale Organizacji i Zarządzania związane z organizacją Światowego Tygodnia Przedsiębiorczości, gdzie moderowała spotkanie nt.: „Czy postawa przedsiębiorcza jest konieczna do zarządzania projektem badawczym". W 2010 r. wraz z zespołem otrzymała srebrny medal na międzynarodowej wystawie wynalazków IV International Warsaw Invention Show IWIS 2010 za niedyskryminujący system informacji wewnątrz budynków i w otwartej przestrzeni miejskiej. Opublikowała też dwie informacje prasowe w PAP – Nauka Polska w Polsce w zakresie realizacji projektów międzynarodowych, pt.: „Development of innovative training solutions in the field of functional evaluation aimed at curricula of health sciences schools" TEATCH oraz pt.: „Development of innovative Training contents based on the applicability of Virtual Reality in the field of Stroke Rehabilitation" – Brain4Train.

Przywołany dorobek w każdym z tych obszarów jest znaczny, choć zróżnicowany, jednakże nie wiadomo z jakich przyczyn, czy z wrodzonej skromności, czy też z innych względów tradycyjnie dla siebie nie dokonuje charakterystyki swojego udziału w prowadzonych przedsięwzięciach. Jeśli nawet o nim wspomina, to jest on na tyle ogólny, że trudno jest wyciągnąć wiążące wnioski odnośnie Jej realnego zaangażowania w te przedsięwzięcia.

3. **Merytoryczna ocena dorobku naukowo – badawczego**
   a. Charakterystyka osiągnięcia naukowego, wskazanego przez Habilitantkę, jako podstawa do wnioskowania o procedowanie w zakresie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Habilitantka jako swoje osiągnięcie naukowe będące podstawa do ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego przedstawiła monografię naukową pt.: *„Doskonalenie procesów pracy organizacji szpitalnej"*, opublikowaną przez Wydawnictwo Politechniki Śląskiej w 2020 r. w Gliwicach (ISBN: 978-83-7880-638-7). Książka ta stanowi zwieńczenie dorobku naukowo – badawczego Habilitantki i lokuje się w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości. Recenzję wydawniczą (Opiniodawcy) sporządzili Prof. dr hab. Jerzy Gołuchowski oraz Dr hab. Joanna Paliszkiewicz, prof. Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Ze względu na treść Wniosku recenzent odniósł się tylko do przedstawionej w nim monografii. W zakresie dołączonych 18 artykułów, pomimo tego, że recenzent się z nimi zapoznał nie podlegają osobnej ocenie.

Odnosząc się całościowo do wskazanej monografii *„Doskonalenie procesów pracy w organizacji szpitalnej"* mającej stanowić podstawę wnioskowania o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości zauważyć należy, że jest ona niewątpliwie wynikiem prowadzonych przez Habilitantkę badań naukowych oraz ogólnego rozwoju, w tym wynikającego z doświadczeń dydaktycznych, jak również praktycznych. Problematyka zarządzania, w szczególności z wykorzystaniem podejścia procesowego i to w tak skomplikowanych organizmach jakimi są szpitale zasługuje

na szczególną uwagę, ponieważ obejmuje zarówno zjawiska gospodarcze, jak i społeczne. Monografia ta wychodzi naprzeciw tym zagadnieniom wpisując się we wzrostowy trend publikacji dotyczących zarządzania i optymalizacji zasobów w opiece zdrowotnej, w tym przypadku w szpitalnictwie. Zagadnienia te do niedawna lokowały się w sferze niszowej badań naukowych., a to za sprawą chociażby delikatnej i skomplikowanej materii, szczególnie w ostatnich trzech dekadach, gdyż próbujemy zaszczepić rozwiązania wolnorynkowe na regulowanym rynku usług medycznych. Wszyscy autorzy opracowań muszą się więc borykać z problemami, choćby już na poziomie definicyjnym, gdzie „zakład leczniczy, w którym podmiot leczniczy wykonuje działalność leczniczą w rodzaju świadczenia szpitale"[2] jest wpisany cały szereg powiązań organizacyjnych, jak chociażby określenie przedsiębiorstwa podmiotu leczniczego. Wymaga to od badacza ogromnej staranności w formułowaniu przesłanek i problemów badawczych. W przypadku identyfikacji organizacji szpitalnej w ujęciu strukturalnym i relacyjnym widzimy, że ujęcie procesowe w organizacjach opieki zdrowotnej jest bardzo chętnie implementowane, a to chociażby za sprawą wymogów ISO, czy uzyskiwanej akredytacji. Wymaga to od badacza precyzji oraz umiejętności przełożenia wiedzy teoretycznej na rozwiązania empiryczne i odwrotnie. Habilitantka niewątpliwie posiada gruntowną wiedzę z tego zakresu, co zauważyć można we wspomnianej już jej działalności eksperckiej. Dostrzeżenie przez Habilitantkę problemu odnoszącego się w istocie do ujęcia wielopłaszczyznowego i skomplikowanego badanych procesów również uznać należy za pozytywną stronę dysertacji (monografii). Szkoda, że Habilitantka tak mało miejsca poświęciła teoretycznemu ujęciu organizacji publicznych, procesom, a problemowi efektywności, w zasadzie wcale, choć do niej w treści nawiązuje (zdawkowo, nie dokonując przeglądu i interpretacji tego ważnego z punktu widzenia opracowania zagadnienia)[3], gdyż specyfika zarządzania organizacją publiczną, a takie badała jest zgoła inna od innych typów organizacji, np. od organizacji komercyjnych. W tym przypadku nie wystarczy krótkie wprowadzenie w temat i równie syntetyczne ujęcie procesu badania właściwego. Niezbędne jest gruntowne przeprowadzenie dyskusji, jak również zaprezentowanie procesu badawczego oraz wyciągnięcie wniosków z uzyskanych wyników. Pomimo tego, że tematyka monografii wpisuje się w aktualne trendy badawcze, to niesie za sobą również aspekt utylitarności związany z możliwością implementacji opisanego rozwiązania. Z punktu widzenia naukowego pomysł badawczy określony w identyfikacji problemu badawczego powinien lokować się w zidentyfikowanej luce badawczej, cechować zaś się powinien nowością (nowatorskością), a w szczególności oryginalnością. Tak też Habilitantka próbowała go ująć. Opracowanie to trudno jest ocenić z punktu widzenia naukowego, w ocenie recenzenta nie stanowi to w ujęciu całościowym nowatorskiego i oryginalnego opracowania problemu naukowego ważnego dla rozwoju teorii dyscypliny. Przechodząc do omówienia otrzymanego dzieła, recenzent poddał analizie poszczególne jego elementy.

Tytuł monografii jest ciekawy i sugeruje ujęcie czynnościowe i permanentne doskonalenie organizacji szpitala z wykorzystaniem podejścia procesowego w obszarze procesów pracy, choć w istocie odnosi się do procesów podstawowych. Autorka w monografii (str. 13) przyjmuje określenie zamienne procesy pracy vs procesy operacyjne. Takie ujęcie tematyki w tytule sugeruje, że czytelnik może oczekiwać wiedzy dotyczącej metodyki usprawniania procesów w kierunku optymalizacji wykorzystywanych w nich zasobów. Habilitantka nie zdefiniowała luki teoretycznej w teorii dyscypliny a jedynie wskazuje na szereg uwarunkowań w postaci identyfikacji procesów chirurgicznych, które tę lukę tworzą, wpisując się w deficyt badań empirycznych w tym zakresie. Prezentacja motywacji podjęcia badań powinna być osadzona na gruntownej i szerszej analizie i dyskusji problemu prowadząc w konsekwencji do

[2] Art. 2, pkt1, ppkt 9, Ustawa z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej, Dz.U. Nr 112, poz. 654

[3] Habilitantka przywołuje tylko źródło odnoszące się do opisywanego terminu za Prof. Aldoną Frączkiewicz Wronką

powstania teoretycznego modelu opisującego te procesy. W tym zakresie treść pracy nie do końca pokrywa się z zadeklarowaną w tytule intencją. Już na etapie zapoznania się ze strukturą opracowania zauważyć można, że badanymi zagadnieniami w ramach analizowanych w szpitalach procesów będzie obszar ergonomii oraz wiedzy. Zagadnienia te opisane zostały w pierwszych trzech rozdziałach. Rozdział czwarty i piąty stanowią ujęcie metodologiczne ze szczególnym uwzględnieniem metodyki workflow. W rozdziale szóstym Autorka dokonuje prezentacji determinant doskonalenia procesów pracy z perspektywy teoretycznej i praktycznej. Całość opracowania kończy rozdział siódmy zatytułowany: Podsumowanie i Wnioski.

Przechodząc do analizy merytorycznej przedstawionego opracowania zacząć należy od dokonania analizy założeń badawczych. Habilitantka określiła problem badawczy (str. 133) w postaci pytania: *„W jaki sposób należy budować model procesów pracy i jaki powinien posiadać funkcjonalności, aby stać się narzędziem wspomagającym doskonalenie procesów pracy w organizacji szpitalnej?"* Określenie problemu badawczego polegającego na budowaniu, a nie na zdudowaniu modelu jest problematyczne, gdyż wymaga ciągłego, zindywidualizowanego (czyli podobnie jak to ma miejsce teraz) podejścia do prowadzenia operacji chirurgicznej. Poza tym sformułowanie problemu badawczego w postaci pytania nie jest w tym przypadku właściwe. Pytanie stawiamy raczej w celu falsyfikacji postawionej wcześniej hipotezy. Zauważyć też należy, że w rozważaniach naukowych czym innym jest metoda, a czym innym narzędzie. Autorka tego na potrzeby pracy nie rozróżnia.

Jako cel główny (str. 134) monografii Habilitantka przyjęła *„przedstawienie wyników badań w zakresie możliwości budowy modelu procesów pracy w organizacji szpitalnej oraz odwzorowania w modelu uwarunkowań doskonalenia tych procesów"*. Biorąc pod uwagę problem badawczy celem opracowania powinno być dążenie do zbudowania a nie budowanie modelu. Jak zauważa G E P Box[4] wszystkie modele są błędne, ale niektóre są użyteczne - należy więc dążyć do ich strukturalizacji jako uogólnienia rzeczywistości. Odwzorowanie w wyników badań w modelu to jest właśnie model, choć tak zdefiniowany cel posiada raczej postulat praktyczny, niż teoriopoznawczy. Teoretyczne uogólnienie określonego fragmentu rzeczywistości w sposób syntetyczny i uproszczony skutkuje bardziej przejrzyste niż w rzeczywistości zrozumienie zachodzących w niej procesów. Relacja ta musi być jednak obiektywna i sobie odpowiadająca, co może skłaniać do przypuszczenia, że w efekcie dociekań będziemy mieli do czynienia z modelem poznawczym. Potwierdza to stanowisko (praktyczne) str. 137 pisząc: „Celem jest próba opracowania metodyki budowania modeli procesów pracy w oparciu o narzędzie workflow z uwzględnieniem aspektów zarządzania wiedzą". Pierwsza część postawionego celu głównego jest nad wyraz oczywista i nie powinna być w pracy habilitacyjnej określana, gdyż jest to przecież obszar obowiązkowej dyskusji. Za ciekawy zabieg uszczegółowiający zdefiniowany cel uznać należy jego rozszerzenia w zakresie wyszczególnienia[5]:

A) *Celów teoriopoznawczych:*
   1) *Rozpoznanie typologii procesów w organizacji szpitalnej i uporządkowanie aparatu pojęciowego w obszarze podejścia procesowego w zarządzaniu organizacjami szpitalnymi.*
      Cel ten jest ogromnym przedsięwzięciem sam w sobie i w pracy praktycznie nie występuje, szczególnie w zakresie uporządkowania aparatu pojęciowego.
   2) *Przypisanie znaczenia badania procesów pracy z poziomu stanu relacji somatycznych i kognitywnych w układach ergonomicznych uczestniczących w procesach pracy organizacji szpitalnej.*

[4] Journal of the American Statistical Association - https //pl.qaz wiki/wiki/All_models_are_wrong

[5] Treści autorki zaprezentowane są kursywą.

Przypisanie znaczenia, to wymaga porównania wartości różnych procesów. Praktycznie w pracy nie występuje.

3) *Rozpoznanie typologii wiedzy w organizacjach szpitalnych oraz określenie obszarów problemowych w zakresie posługiwania się wiedzą w procesach pracy.*
Autorka dokonuje określenia obszarów problemowych wiedzy w zakresie procesów, ergonomii i rodzajów wiedzy nie dokonując jednak jej teoretycznej dedykowanej typologii, ani w zakresie przywołania literatury, ani w zakresie swoich propozycji. Bardzo często jednak dokonuje określenia opracowanie własne bez podania źródła lub adaptując je na swoje potrzeby, jak np. podejście procesowe (P. Grajewski użył go w ogólnym znaczeniu nie odniosząc go do organizacji szpitalnej).
4) *Zrozumienie specyfiki funkcjonowania zespołów chirurgicznych i ich wpływ na przebieg procesów pracy.*
„Zrozumienie" jest sformułowaniem praktycznym, to nie jest określenie naukowe. Dużo lepszym byłoby sformułowanie np.: sprecyzowanie wpływu przebiegu procesów pracy w przebiegu procesów chirurgicznych. W nauce zrozumienie powinno być działaniem oczywistym w celu dokonania odpowiedniego wnioskowania.
5) *Wyjaśnienie źródeł obszarów problemowych w zakresie komunikacji i współpracy w zespołach badawczych.*
Zapewne chodzi o wyjaśnienie problemów (a nie samych źródeł obszarów problemowych) w komunikacji i we współpracy w zespołach problemowych.

B) *Cele metodyczne:*

1) *Opracowanie metodyki badawczej dla budowy modelu procesów pracy uwzględniającego możliwości synchronicznej i diachronicznej analizy jakościowej i ilościowej procesów pracy.*
W pracy nie została opracowana (została tylko zaprezentowana) na podstawie krytyki metodologicznej dotychczasowych rozwiązań.
2) *Sprawdzenie możliwości zastosowania metod jakościowych – obserwacyjnych do badania specyfiki procesów pracy w organizacji szpitalnej.*
Dokonanie sprawdzenia czegokolwiek jest zawsze możliwe. Potrzebne jest tylko określenie kryteriów, wskaźników, czy chociażby mierników pomiarowych, a w tym przypadku nie zostały zdefiniowane.
3) *Określenie kierunków rozwoju procesów pracy.*
Procesy pracy należy rozumieć jako przedmiot, a nie podmiot analizy. Nie jest więc jasne czy dotyczy to konkretnego modelu, czy modelowania.

C) *Cele empiryczne:*

1) *Zidentyfikowanie zbioru faktów definiujących powtarzalne elementy procesów chirurgicznych, które w szczególności wpływają na ich efektywność.*
Autorka w pracy nie odnosi się do problemu efektywności i do sposobów jej pomiaru. We wnioskach stanowi dość swobodny poziom określenia, można nawet odnieść wrażenie, że intuicyjnie.
2) *Zidentyfikowanie zależności i związków przyczynowo – skutkowych między efektywnością pracy, a stanami relacji somatycznych i relacji kognitywnych w układach ergonomicznych uczestniczących w procesach pracy organizacji szpitalnej.*
Recenzent tego obszaru identyfikacji w dokonanych prezentacjach nie dostrzega. Próba nawiązania do optymalizacji czasu w przypadku określonego zachowania w

przypadku operacji chirurgicznych jest działaniem z góry skazanym na niepowodzenie (o czym dalej).

3) *Przeprowadzenie analizy możliwości konwersji wiedzy ukrytej w użytkową wiedzę jawną, która może być następnie wykorzystana w procesach chirurgicznych.*
   To zagadnienie wykracza poza obszar badawczy przyjęty w pracy, gdyż jest to obszar kultury organizacyjnej, warunkowanej różnymi artefaktami. Zauważyć jednak należy, że Habilitantka ten problem dostrzega, ale niestety nie wyciąga wniosków. Autorka nawet mocno pisze na str. 11: : „Ponadto powszechnym problemem charakteryzującym organizacje szpitalne jest brak ukształtowanej i stabilnej kultury organizacyjnej co utrudnia lub nawet uniemożliwia skuteczne zarządzanie wiedzą, a przede wszystkim dzielenie się nią". A zatem należy zapytać – o co chdzi?
4) *Zidentyfikowanie determinant doskonalenia procesów pracy w organizacji szpitalnej.*
   Obszar tych badań dotyczyć może etapów w procesach pracy, a nie samych czynności, gdyż poziom czynności bardzo często jest efektem zindywidualizowanych cech operatora, pomijając aspekt dzielenia się wiedzą.
5) *Identyfikacja barier i trudności eksploracji procesów pracy realizowanych w ograniczonych warunkach środowiskowych.*
   Cel osiągnięty na poziomie ocen subiektywnych.

Sformułowała tezy, które zamierzała poddać badaniu:

Teza 1:
Procesy pracy w organizacji szpitalnej można odwzorować w postaci workflow jako narzędzia dokumentowania zakodowanych i skodyfikowanych zasobów wiedzy o procesie.
Teza poprawnie sformułowana, choć nie jest jasne o jakie procesy chodzi. Autorka twierdzi, że procesu można opisać przy pomocy odpowiednio zdefiniowanych i przypisanych czynnościom kodów. Poza tym należy pamiętać o tym, że postępowanie w sposób zgodny z algorytmem w przypadku procesów chirurgicznych nie zawsze jest możliwe, chociażby w wyniku błędu lekarskiego niezawinionego, jak np. przecięcie naczynia krwionośnego, nerwu, itp. Ogólne etapy i działania możliwe są do określenia, natomiast już nie zindywidualizowane, wręcz odnoszące się do poziomu sztuki.

Teza 2:
Modele procesów pracy w organizacji szpitalnej w postaci workflow umożliwiają konwersję wiedzy ukrytej proceduralnej w użyteczną wiedzę jawną warunkującą doskonalenie tych procesów.
Nie jest to niestety takie oczywiste, a to za sprawą zarówno samego procesu (różnorodności procesów) na poziomie czynności (faktów), jak i za sprawą cech i umiejętności psychofizycznych operatora, co zresztą Habilitantka zauważa na str 152. Poziom uogólnienia w tym przypadku powinien być dość duży.

Teza 3:
Możliwe jest doskonalenie workflow, a przez to doskonalenie procesów pracy w oparciu o informatyczne systemy identyfikacji wzorców zachowań.
Wzorzec zachowań nie jest ustalony i nawet nie może być (za sprawą jak wyżej) w pełni możliwy do permanentnego doskonalenia, gdyż dotyczy różnych operatorów o różnych cechach i umiejętnościach.

Za problematyczny, jak widzimy należy uznać sposób prezentujący zagadnienia definiujące kierunek podjętych badań. Są one skonstruowane w sposób wybiórczy i nieciągły, a nawet zdawkowy. W prezentowanej monografii zaprezentowana została „Metodyka badania procesów chirurgicznych w oparciu o metodykę workflow". Zaprezentowana przez Habilitantkę metodyka badania procesów chirurgicznych w oparciu o analizę workflow nie posiada przywołanych źródeł wiedzy, natomiast jak pisze ze względu na „...główne metody gromadzenia i przetwarzania danych i informacji, za pomocą których zaprezentowana metoda nabiera cech metody naukowej" (Autoreferat, str. 8). Nie zostały jednak rozpisane lub rozrysowane etapy procesu badań odnoszących się całościowo do prowadzonych i zaprezentowanych w monografii badań, jednakże w sposób bardzo syntetyczny. Praca nie ma więc charakteru badawczego, a raczej prezentujący. Pomimo wielokrotnego powoływania się w pracy na strukturę i metody badawcze nie widać ich w kontynuacji wywodu. Brak jest identyfikacji badanych podmiotów i zakresu czasowego. Autorka relacjonuje wcześniejsze osiągnięcia badawcze (swoje i innych autorów) względem wcześniej przyjętych założeń badawczych. Odnosi się do badań innych autorów bez należytego wniknięcia w strukturę i metodologię tych badań. W znacznej części prowadzone rozważania mają charakter przyczynkowy, tylko praktyczny, żeby nie powiedzieć instruktażowy, a opis istniejącej rzeczywistości nie jest rezultatem prowadzonych rozważań w rygorze metodycznym odnoszącym się do prac twórczych. Trudno więc dostrzec tam elementy nowej wiedzy. Kontestując swoje własne opinie z badaniami występującymi w literaturze przedmiotu wyciąga na ich podstawie własne wnioski. Wskazuje to na niedociągnięcia warsztatu badawczego Habilitantki. Co prawda próbowała postąpić zgodnie z obowiązującym w nauce podejściem badawczym: analiza teoretyczna problemu, operacjonalizacja oraz jej weryfikacja. Niestety, jeśli przyjrzymy się bliżej temu dziełu, to widzimy eklektyczne podejście w zakresie przenikania się treści teoretycznych z praktycznymi, niejednokrotnie już wcześniej publikowanymi, przez Wnioskodawczynię. Może to wprowadzać w błąd czytelnika sugerując nowe ujęcie problemu. Brak jest konsekwencji metodycznej, a Habilitantka sama deklaruje indukcyjne podejście do prowadzonych i zaprezentowanych w monografii zagadnień. Podejście indukcyjne w badaniach z zakresu nauk o zarządzaniu i jakości jest jak najbardziej właściwe, jednak autorka niedostatecznie uzasadniła składowe tego wnioskowania. W pracy bardzo często Habilitantka przywołuje również swoje wcześniejsze opracowania w różnych częściach pracy, co może powodować złudzenie ich aktualności. Bywa też, że nie przywołuje, choć zamieszcza, jak chociażby rysunek 2: The place of surgical team in healthcare system *Determinants of Knowledge – Based Improving Workfolw and Communication within Surgical Team*[6] na str. 141. Tego typu praktyki uznać należy za niedozwolone. Praca jest napisana technicznie poprawnie. Autorka posługuje się poprawnym merytorycznie i stylistycznie językiem, co powoduje lekkość czytania. Praca zawiera również poprawną grafikę, choć zamieszczone w pracy zdjęcia (poglądowe) niewiele wnoszą ze względu na swój statyczny i ogólny charakter i nie powinny się znaleźć w głównej części pracy. Autorka posługuje się harwardzkim stylem konstrukcji przypisów naukowych. Jednak bardzo często pomija numeracje stron, co w tym przypadku jest dość ważne. Zagadnienie często jest nie do końca sprecyzowane, a w przypadku odniesienia do całej monografii utrudnia to proces analizy i wnioskowania. W związku z powyższym odnieść można wrażenie, że zaprezentowana w postępowaniu habilitacyjnym monografia jest swoistym raportem prezentującym pewien opis rzeczywistości bazując na wcześniejszych doniesieniach. Ta swego rodzaju powierzchowność prezentacyjna powoduje, że nie widać w niej udokumentowanych efektów i wniosków naukowych.

[6] J. Bratnicka, Vol 7, No:11, 2013, p 688, International Journal of Information and Communication Engineering, World Academy of Science, Engineering and Techhnology

Dodać należy, że przyjęte w monografii założenia badawcze warunkujące układ pracy powinny zostać poddane analizie i ocenie zarówno na gruncie teorii, jak i w sferze badań. Analiza piśmiennictwa nie zawiera przytoczenia krytycznego spojrzenia na prezentowane poglądy, a to ona i dostrzeżona luka badawcza powinna dostarczyć argumentów za podjęciem badań. Co prawda Habilitantka zauważa ten problem m. in. na str. 5 Autoreferatu, to samą lukę definiuje jako: „ ...niedostateczne rozpoznanie uwarunkowań realizacji procesów pracy w organizacjach szpitalnych, a w szczególności procesów podstawowych, kluczowych i unikatowych, np. generujących największy przyrost kosztów w organizacji, jakimi są procesy chirurgiczne" (str 5,6). Podobnie zostały scharakteryzowane luki metodyczna i empiryczna, wskazując na problemy z prowadzeniem badań empirycznych i brak modelu badawczego. W założeniach praca ta powinna tę wielowymiarową lukę wypełnić. Dobrze przeprowadzona kwerenda literatury umożliwia wskazanie w sposób krytyczny różnych podejść, w tym niejednokrotnie polemicznych interpretacji. Recenzent tego w prowadzonym wywodzie nie dostrzega, pomimo tego, że autorka skorzystała z 315 źródeł, głównie anglojęzycznych. W zestawieniu tym zamieszczono również źródła prawne - Dzienniki Ustaw oraz źródła internetowe. Wykorzystane w pracy publikacje stanowią zarówno pozycje klasyczne, jak i nowe, choć trudno doszukać w przywołanych tytułach tła systematycznego przeglądu rozwoju myśli organizatorskiej dotyczącej opisywanego zjawiska w ujęciu krytycznego spojrzenia. Zdecydowana większość publikacji jest z ostatnich dwóch dekad. Wykorzystanie w pracy literatury, choć w niewystarczającym zakresie w zakresie podejścia procesowego, to jednak uznać należy za odpowiadające kanonom prac awansowych.

Podsumowując przedstawione do oceny dzieło w ocenie recenzenta nie stanowi kompleksowej i krytycznej propozycji rozwiązania problemu badawczego zarówno w aspekcie merytorycznym, jak i metodycznym. Tym samym nie udało się Wnioskodawczyni osiągnąć celów naukowych, jednakże monografia cechuje się dużą aplikacyjnością zaprezentowanych (opisanych) rozwiązań, co może przyczynić się do popularyzacji tej metody w środowiskach medycznych oraz dać asumpt do dalszych dociekań anaukowych. Dokonana w pracy prezentacja treści teoretycznych i empirycznych pozwala na wyciągnięcie wniosków, że Habilitantce udało się wykazać silny związek z praktyką, ale niestety w nikłym stopniu dokonała dyskusji zawartej w treściach z teorią dyscypliny. Przez co opracowanie może być postrzegane jako odtwórcze, gdyż tak naprawdę dotyczy diagnozy stanu rzeczywistego w oparciu o funkcjonujące na rynku narzędzie informatyczne. Bardzo często, szczególnie w rozdziale siódmym formułuje wnioski w oparciu o własne sądy i przemyślenia wartościujące, a nawet można odnieść wrażenie pod sformułowane wcześniej tezy. W ten sposób, pomimo wielokrotnego odnoszenia się autorki do jej wkładu w rozwój dyscypliny (zarówno w monografii, jak i w Autoreferacie), nie udało jej się zasypać luki (zarówno teoretycznej, jak również empirycznej i metodycznej - choć przyznać trzeba, że w najwyższym stopniu zbliżyła się Ona do realizacji luki empirycznej) badawczej wypełniając ją nowymi treściami. Zaznaczyć należy przy tym, że samo dostrzeżenie problemu wynikającego z toczących się dyskusji zarówno wśród praktyków, jak i teoretyków zasługuje na uznanie. Szczególnie w kwestii optymalizacji efektywności wykorzystania zasobów, co prowadzić powinno do wyższej wydajności i jakości pracy w obszarze procesów chirurgicznych. Kluczowe jest tu znalezienie odpowiedzi na pytanie w jaki sposób umiejętnie reagować na zmieniające się w procesie chirurgicznym sytuacje. Za bardzo wartościowe należy też uznać zaproponowanie „Wielowymiarowego Modelu Struktury Wiedzy".

Uwagi szczegółowe:
- Nieprecyzyjnie, a nawet sprzecznie sformułowane założenia badawcze, w zakresie problemu i celu badawczego.

- Brak wskazania podmiotów badawczych oraz zakresu czasowego, np. w zakresie prowadzonych obserwacji z zastosowaniem arkusza obserwacji. Prawdopodobnie były to badania prowadzone w formie wcześniejszego pilotażu. Nie znana jest jednak metodyka badawcza.
- Wywód prowadzony jest w formie prezentacyjno – opisowej. Brakuje krytycznego spojrzenia (zestawień), szczególnie w warstwie rozważań teoretycznych, mogącego stanowić kanwę dla autorskiego zaprezentowania prezentowanych dociekań. Wydaje się, że w niektórych przypadkach można było dokonać szerszego odniesienia teoretycznego. Brakuje też komentarzy, szczególnie odnoszących się do głównego nurtu badawczego.
- Brak wyodrębnionej jasno części teoretycznej, metodycznej i badawczej. Obszary te się permanentnie przenikają utrudniając tym samym wnioskowanie.
- Zaprezentowane w trakcie wywodu konkluzje, wnioski i refleksje niejednokrotnie osłabiają przekaz merytoryczny, bo bywa, że nie wiadomo co jest wynikiem przytoczonych poglądów, stanowisk, czy teorii innych autorów, a co wynikiem dociekań Habilitantki.
- Większość prezentowanych rozwiązań graficznych i tabelarycznych stanowi opracowanie własne autorki bez sprecyzowania źródeł pierwotnych.
- Duża część przypisów (styl harwardzki) nie zawiera przywołania numerów stron. Szczególnie kłopotliwe to jest w przypadku identyfikacji treści w opracowaniach monograficznych.
- Zastosowana forma prezentacji wyników i samych wyników nie do końca daje możliwość uzyskania jednolitego ich odwzorowania w innych jednostkach, a nawet zespołach operatorów. Brak triangulacji zaprezentowanych badań.
- Brak opisania kategorii: organizacja publiczna oraz efektywność (szczególnie w relacji do układów ergonomicznych), choć Habilitantka się na nią powołuje, zarówno w autoreferacie, jak i monografii. Zauważa na str. 7 autoreferatu: : „W tak złożonym systemie pracy istotne jest badanie uwarunkowań efektywności pracy, które jest zadaniem nauki i praktyki organizacji i zarządzania". Sama jednak tego nie czyni.

Powyższe wybrane uwagi i sugestie, w ocenie recenzenta, powinny stanowić inspirację dla badaczy tego ważnego problemu. Habilitantka zbyt wąsko i powierzchownie potraktowała opisywane zagadnienia, choć posługuje się ładnym stylistycznie, fachowym językiem i w sposób płynny, za sprawą metody opisowej prowadzi czytelnika przez prezentowane treści. W autoreferacie posługuje się prezentacją treści w pierwszej osobie, natomiast w monografii forma jest już bezosobowa (poza wprowadzeniem).

b. Ocena pozostałej aktywności naukowej

Habilitantka podaje, że uczestniczyła aktywnie w 12 konferencjach przed uzyskaniem stopnia doktora oraz 30 konferencjach naukowych, w tym 11 zagranicznych. Trzy razy występowała w charakterze przewodniczącej sesji (Dubaj, Orlando i Waszynkton). Raz wygłosiła wykład plenarny (Barcelona). Zauważyć można, że tematyka zaprezentowana w przytoczonych pracach odnosi się do praktyki zarządzania w podejmowanych przez Habilitantkę aktywnościach, badawczych, dydaktycznych i eksperckich. Habilitantka publikuje zarówno w języku polskim, jak i w języku angielskim. Opracowania te są z reguły wieloautorskie, bez przywołania wkładu Habilitantki w ich powstanie. Prezentowane są z reguły w formie doniesień konferencyjnych zarówno krajowych, jak i zagranicznych, choć również w publikatorach zwartych jako osobne rozdziały. Za szczególnie cenne należy uznać te artykuły, które znajdują się w bazach Web of Science oraz Scopus. Pomimo tego, że dorobek ten po uzyskaniu stopnia doktora jest relatywnie liczny (47), to nie za bardzo można dostrzec poddanie się Habilitantki szerszej krytyce środowiska naukowego. Zaznaczyć również należy, że

przedłożona praca habilitacyjna jest w dużej mierze dokumentacją wcześniejszych dociekań i doniesień Wnioskodawczyni, zarówno konferencyjnych, jak i artykułów zamieszczonych w monografiach i czasopismach głownie Polskiego Towarzystwa Zarządzania Produkcją (9). Bywa, że nie przywołuje też źródeł (por. przyp. 3 recenzji). Nie jest to powszechne zjawisko w środowisku naukowym. Habilitantka posiada również dość znaczny dorobek badawczy (projektowy). Dotyczy zarówno głównego nurtu badawczego, jak i dydaktyki - w tym względzie trudno mówić o ich charakterze naukowym.

4. Sumaryczna ocena aktywności naukowej Wnioskodawczyni po uzyskaniu stopnia doktora

Informacje zawarte w poniższej tablicy pozwalają na identyfikację aktywności i dorobku Wnioskodawczyni. Podkreślić jednak należy zdecydowanie, że przyjęta formuła z założenia odnosi się tylko do prezentacji dorobku i nie posiada charakteru ocennego (poza komentarzem zamieszczonym pod poniższą tablicą).

Tablica 1. Syntetyczne ujęcie osiągnięć Habilitantki

Kryteria	Wykazane w autoreferacie osiągnięcia Habilitantki
autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych znajdujących się na listach lub w bazach naukowych	Web of Science – 7, plus 2 w ocenie Google Scholar – 8 Scopus – 3 BazTech, BazEkon, Index Copernicus, EBSCOhost - 1
autorstwo lub współautorstwo rozdziałów w monografiach;	47
sumaryczny *impact factor* publikacji naukowych	4,554, 1 autorstwo, 2 współautorstwa
liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS);	16 cytowań
indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS);	3
międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową	Nie wykazano w autoreferacie
wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.	30 (w autoreferacie wymienia jednak 15 referatów)

uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych	2 – udział w spotkaniu i udział w warsztatach
udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji	12 konferencji do dr 30 konferencji w roli prelegenta oraz 3 przewodniczenia sesji 1 wykład plenarny w Barcelonie 3 udział w pracach komitetów organizacyjnych konferencji naukowych (PL) 3 udział w pracach komitetów naukowych konferencji (2 USA i 1 PL)
otrzymane nagrody i wyróżnienia indywidualne	Nie wykazano w autoreferacie
udział w konsorcjach i sieciach badawczych	8, w tym 2 polskie
kierowanie i wykonastwo w projektach realizowanych we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych	1 projekt krajowy przed uzyskaniem stopnia dr 2 projekty krajowe zrealizowane i jeden w toku po uzyskaniu stopnia doktora Pomiędzy 2012 a 2020 kierowanie (koordynacja) 6 projektów międzynarodowych plus jeden w toku realizacji
udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism	udział w 2 redakcjach monografii naukowych
członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych	Członek Polskiego towarzystwa Zarządzania Produkcją od 2009, a 2011 Członek Komisji Rewizyjnej Członek Polskiego Towarzystwa Oceny Technologii od 2016
osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki	Kierowanie krajowymi i międzynarodowymi projektami edukacyjnymi – 3
opieka naukowa nad studentami	36 studentów (mgr oraz inż.)
opieka naukowa nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego	2
staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich	2 miesięczne staże (Słowacja, Polska)
Informacje o współpracy z sektorem gospodarczym	19 – współpraca z jednostkami społeczno – gospodarczymi 2 wdrożenia, 1 ekspertyza, 1 opracowanie wytycznych
udział w zespołach eksperckich i konkursowych	1
recenzowanie prac naukowych, w szczególności publikowanych w czasopismach międzynarodowych	7 prac naukowych

Źródło: Opracowanie własne, na podstawie dostarczonej dokumentacji

Na podstawie powyższego zestawienia dorobek Habilitantki uznać należy za pozytywny, szczególnie w relacji do zamieszczonego w autoreferacie dorobku do uzyskania stopnia doktora jest on pokaźny. Habilitantka przywołuje 47 pozycji zawierających opracowania konferencyjne publikowane po angielsku (15 publikacji) oraz 32 rozdziały w monografiach i czasopismach, z czego 17 w języku polskim. Dostrzec można szereg pól aktywności, na których z powodzeniem realizuje się Habilitantka, co uznać należy za pozytywne. Efektem tej aktywności jest również powoływanie Jej do różnych gremiów (wyżej przywołanych). Dostrzec również należy sukcesy osiągane w działalności dydaktycznej, jak chociażby promotorstwo prac inżynieryjnych i magisterskich, a także opiekę nad dwoma zagranicznymi doktorantami. Nie ma więc wątpliwości, że Habilitantka jest cenionym pracownikiem dydaktycznym i badawczym. W tym zakresie ocena tutaj musi być pozytywna.

5. Cytowania

Wnioskodawczyni może pochwalić się bogatym dorobkiem publikacyjnym zarówno przed, jak i po uzyskaniu stopnia doktora.

Tablica 2 Wykaz publikacyjnych osiągnięć naukowych

L.p.	Osiągnięcie - wykaz	Przed uzyskaniem stopnia dr	Pkt	Po uzyskaniu stopnia dr	Pkt
1	Monografie naukowe	-	-	1	80
2	Rozdziały w monografiach naukowych	11	-	47	217
3	Opublikowane artykuły w czasopismach naukowych	4	-	29	250 (4,554IF)

Źródło: Opracowanie własne na podstawie danych zamieszczonych w Autoreferacie

Habilitantka po otrzymaniu stopnia doktora zgodnie z obowiązującą punktacją Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego wykazała 361 punktów do 2019 r. bez uwzględniania publikacji indeksowanych w bazie Web of Science (po uwzględnieniu publikacji WoS – 466), a następnie od 2019 r.195 punktów. Habilitantka opublikowała również 3 artykuły w czasopismach z JCR, co daje sumaryczny Impact Factor 4,554. W zakresie Indeksu Hirscha w bazie WoS liczba cytowani (bez autocytowań) wynosi 16, a sam indeks jest na poziomie 3. Według bardzo popularnej bazy Google Scholar indeks H wynosi 5, a liczba cytowani 82 (włącznie z autocytowaniami). Są to imponujące wartości świadczące o dużej aktywności naukowej Habilitantki. Jednakże biorąc pod uwagę brak informacji o zakresie i udziale współautorów w opublikowanych artykułach, jak również brak możliwości obiektywnego porównania parametrów indeksowych (raz wliczane są autocytowania, innym razem nie są wliczane) zaburza to możliwość wnioskowania w tym względzie. Zapisy Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce zawarte w Komunikacie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 31 lipca 2019 w sprawie wykazu czasopism naukowych i recenzowanych materiałów z konferencji międzynarodowych wraz przypisaną liczbą punktów zmienia zasady punktacji. Wprowadziło to w środowisku naukowym lekkie zamieszanie interpretacyjne. Teraz jednak już wiemy, że corocznie, poczynając od 2019 roku należy je stosować dla danych okresów. Autorka nie podkreśliła tego zagadnienia w sposób wyraźny, co również może powodować trudności interpretacyjne.

6. Konkluzja

Temat rozprawy habilitacyjnej zdecydowanie jest interesujący, inspirujący i zasługuje na zajęcie się nim w sposób dogłębny. Pomimo próby uporania się z nim Habilitantce nie udało się z nim uprać za sprawą przytoczonych powyżej uwag. Przytoczone uwagi odnoszą się w ocenie recenzenta do podniesienia walorów tej pracy. Na uznanie i szacunek natomiast zasługuje aktywność organizacyjna, ekspercka i popularyzatorska Habilitantki. Szczególnie aktywna też jest w obszarze kreowania dydaktyki. Niestety z uwagi na dość dużą skalę uwag dotyczących niedostatków przedłożonego do opinii głównego dzieła zarówno w swej warstwie merytorycznej, jak również w zakresie metodyki jego tworzenia, nie kompensują one jego walorów poznawczych. Pomimo tego, że tematyka pracy jest bardzo aktualna i przyznać należy o dużym poziomie aplikacyjności, to sama praca nie zawiera wkładu do teorii i metodyki badania i rozwiązania problemu., choć pewien walor poznawczy występuje w próbie połączenia zagadnień zarządzania wiedzą, ergonomii i podejścia procesowego. Podkreślić należy, że takie

ujęcie problemu jest trudne w zakresie modelowania, a to szczególnie powinno wzmóc krytyczne spojrzenie Habilitantki we wszystkich z wzmiankowanych płaszczyzn. Wnioski nie mają jednak charakteru oryginalności - brak waloru teoriopoznawczego bez rozwinięcia polemiki naukowej. Warsztat badawczy Habilitantki również pozostawia wiele do życzenia. Monografia ta, to raczej dzieło o charakterze poglądowym, popularyzującym naukę, niż stricte naukowe. Za pozytywne należy uznać dość wysoki poziom cytowalności oraz współpracę międzynarodową, a także dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Wnioskodawczyni. W ocenie recenzenta zarówno prace naukowe Habilitantki, jak i główne dzieło przedłożone jako osiągnięcie naukowe mogą mieć znaczenie dla praktyki dotyczącej działalności szpitalnej. W ocenie recenzenta, pomimo również wykazanych licznych walorów dorobku Habilitantki i mając na uwadze nadrzędną wagę osiągnięć naukowych nad pozostałymi osiągnięciami, czyli dydaktycznymi i organizacyjnymi, jest to zbyt wczesny etap dotyczące Jej awansu. **W związku z powyższym uniemożliwia mi to poparcie, Wniosku Habilitantki, Pani dr Joanny Bartnickiej, do Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości Politechniki Śląskiej o uzyskanie stopnia naukowego doktora nauk habilitowanych w dziedzinie nauk społecznych, w dyscyplinie nauk o zarządzaniu i jakości.**

Jarosław Waśniewski